

## Abonamentele

## Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 2 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună  
mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 3 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 7 fl., 1 an 14 fl.

## Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$  an 10 fr.,  $\frac{1}{2}$  an 20 fr., 1 an 40 fr.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,  
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,  
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:  
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.  
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

## Abonament nou

la

## „Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

## „Tribuna“.

Sibiu, 28 Martie st. v.

Ni se întâmplă adese-ori, că adversarii și rău-voitorii nostri ne aruncă vorba, că Românul e gata să-și vîndă sufletul pentru un ciocan de rachiu.

E sănătoasă indignațiunea ce ne cuprinde în fața acestei insulte, și chiar adevărat fiind, că înclină Românul spre beție, el nu e încă dat cu totul acestui păcat urcios, câtă vreme se simte greu atins de cuvîntul „bețivule!“

Ori-și-cât de laudabilă însă, supărarea nu ne ajută nimic, și trebuie să ne dăm cu toții seamă, dacă este ori nu întemeiată imputarea ce ni se face.

Alcoholismul este un viciu, care se propagă din om în om nu numai prin viețuirea împreună, ci chiar și prin moștenire, adevărat una din cele mai neîndurate boale sociale: este ori nu adevărat, că a străbătut boala aceasta în societatea română?

Că oamenii beau, când n'au altă treabă, că beau câte odată chiar mai mult

decît se cuvine, aceasta nu va să dîcă încă alcoholism. Beuturile alcoolice produc în trup o frământare, pe care o simțim ca o stare sufletească mai mult ori mai puțin plăcută, și bînd puțin cei mai mulți oameni se simt mai voioși și mai energici, oare-cum mai puțin preocupați de miseriile vieții. E dar' un lucru firesc, ca acela, care a beut odată, să nu arunce nici a doua-oară paharul ce 'i-se închină.

Astfel însă încetul cu încetul organismul se deprinde cu acea frământare plăcută și beutura devine o trebuință, un învîț rău și în cele din urmă o patimă neastîmpărată. Această patimă e alcoholismul, și nenorocitul, bețivul e acela, care nu se mai simte bine decît atunci, când e amețit de beatură și trăiesce așa dîcînd pentru-ca să bea.

Că sînt și între noi asemenea nenorociți, aceasta de sine se înțelege: întrebarea e numai dacă numărul lor se sporesce ori nu și dacă sînt destui, pentru-ca să se poată dîce, că Românii în genere sînt oameni înclinați spre beție.

Alcoholismul, ca toate boalele sociale, pornesc dela indivizii singuratici și se propagă el prin el, dacă nu este combătut cu destulă energie.

Scim cu toții, că bețivul are prelungă toate celelalte și slăbiciunea de a-și pune și pe alții să bea. Arare-ori vom găsi un așa numit beutor de profesiune, care șede la el acasă așa singur și bea mereu, fără-ca să-și mai pese de lume: cei mai mulți beau în birt, unde găsesc societate, chiar și avînd ei înșiși beuturi destule în pivnița lor, ear' alții își adună oameni acasă, tot ca să nu bea singuri. Astfel un singur beutor poate adese-ori să strice un întreg cerc de oameni.

Dar' cei mai primejdioși propagatori ai beției sînt, la urma urmelor, neguțătorii de beuturi alcoolice, crîsmarii de tot felul. Ei speculează slăbiciunea omenească, și au un interes hotărît, ca să fie cât de mulți beutori și ca beutura să fie pentru dînșii o trebuință de prima necesitate, precît de neîndurată pe atât de neastîmpărată.

Și foarte mulți dintre acești speculanți lucrează cu premeditare, ca să-și lărgască cercul consumatorilor.

Cu cât sînt mai energice, beuturile sînt cu atât mai primejdioase în această privință.

Cunoaștem din istorie pățania unui rege, care a voit să se otrăvească cu arsenic, dar' nu s'a putut, fiindcă arsenicul nu mai producea în organismul lui sguđuirea mortală. De ce? Fiindcă se deprinsese încă din tinerețele lui cu arsenicul. Luase la început dose mici, apoi mai mari și tot mai mari și astfel ajunsese a suporta cele mai mari dose. El însă nu mai putea trăi fără de arsenic.

Același lucru li se întîmplă și astăzi celor-ce fac vre-o cură mai îndelungată cu arsenic. Arsenicul devine în cele din urmă o trebuință pentru dînșii: slăbesc, pier vîdînd cu ochii, sînt nenorociți, unii se sting chiar după-ce nu li se mai dă dosa de arsenic, dacă cura nu a fost condusă cu destulă precauțiune.

Tot astfel o pătesc și cei-ce se deprind cu beuturi tari, cum este rachiu, cognacul, romul și altele de felul acestora. Pentru-ca efectul să fie de tot sigur, unii, ba din nenorocire chiar mulți dintre crîsmarii pun dose mai mici ori mai mari de vitriol în rachiu, adevă o otravă, care produce același efect ca arsenicul.

Mai adăugăm acum la aceste, că defectul organic al părintelui ce suferă de alcoholism de regulă se moștenește la copii zenisliți în timpul precînd suferia de această boală drept înclinare spre beție.

Astfel alcoholismul se propagă el prin el și este oare-cum de sine înțeles, că numărul nenorociților se sporesce, dacă răul nu este combătut cu destulă severitate.

Ne mărginim dar' de astă-dată la întrebarea, dacă este ori nu la noi combătut alcoholismul cu destulă energie?

Românul e în genere om treaz, ceea-ce dovedește, nu că nu le plac Românilor beuturile, ci că între Români beția e socotită drept una din cele mai scărboase patimi și e persecutată cu multă asprime. În satele române omul cuprins de beție se ascunde, deoarece ce ivindu-se pe uliță, e „lătrat de câinii satului“ și luat în bătaie de joc decătră copii. Și câtă vreme se mai păstrează acest obicei bun, nu poate să fie vorba de o corupțiune socială: socială e boala atunci, când beția este un lucru oare-cum de sine înțeles, când se bea pe întrecute și cel ce poate să bea mult e considerat drept un fel de erou, socială e boala, când bețivii se fălesc cu păcatul lor și își bat joc de oamenii treji,

ca în Rusia, în Galiția ori în unele straturi ale societății englezești.

Atât de departe n'am ajuns încă noi Românii poate nici chiar într'unele ținuturi mai părăsite de îngrijire.

În timpul trecutului războiu oriental corespondenții diarelor din țările apusene au constatat cu un fel de admirațiune trezia soldatului român, care își bătea joc de aliații sei bețivi și anume în ajunul atacurilor nu voia să bea, pentru-ca să între în luptă cu mintea întreagă.

Același lucru îl scim încă de mult și despre frații nostri din armata austro-ungară: feciorii sînt soldați buni nu numai pentru-că au în ei rîvna bărbătească, ci și pentru-că sînt cu deosebire petrunși de spiritul de ordine, dispuși la disciplină severă și totdeauna treji.

Și câtă vreme oamenii mai tineri nu sînt atinși de patima beției, alcoholismul nu este încă încuibat.

El se vîră însă în masele poporului român, și credem că nu mai avem nevoie să dovedim îndeosebi, că propagatorii lui sînt Ovreei. Pretutindenea dar', pe unde cifra populațiunii ovreesce e mai mare, oamenii au început a se da la beție.

În Bucovina, unde Ovreei trec 10 procente din populațiunea totală, viciul beției încetul cu încetul s'a încuibat și în populațiunea română, mai ales în părțile șese ale țerii. Guvernul, autoritățile publice și societatea au luat măsuri pentru combaterea răului, și cunoaștem îndestul regimul țerilor de preste Laita, pentru-ca să nu ne mai îndoim, că aceste măsuri au să devină din ce în ce mai energice.

În România sînt mulți Ovreei, tot cam 10% din întreaga populațiune, în părțile despre Nord ale țerii, unde viciul beției deasemenea a început a se încuibă. Și aici s'au creat legi, se proiectează altele și în genere societatea și cercurile politice se preocupă de combaterea răului, și trebuie să sperăm, că el va fi stîrpit, căci ar trebui să desperăm, dacă am pute crede, că nici chiar acolo, unde pot să facă tot ceea-ce cred de cuviință, Românii nu își fac binele lor propriu.

În țările coroanei ungare, în sfîrșit, viciul a început a se încuibă în Maramureș, unde Ovreei fac 10%, în părțile sătmărene, unde trec preste 6% și așa înainte până spre comitatul Aradului, unde Ovreei abia trec preste un procent

## Foița „Tribunei“.

## Fata Craiului din cetini.

De George Cosbuc.

Un colț întreg de lume s'a fost înspăimîntat  
De spada și curagiu lui Tabără-mpărat.  
Domn mare și puternic din Țeara cu ne-norii.  
El trece 'n șir de taberi cum trec secerătorii  
Prin holde răscoapte; cu brațul seu robust  
Deschide-o cale lată pe unde-i drum îngust  
Și zboară fortunat prin rîndurile dese  
Și 'n veci cu biruință din grele taberi ese.  
Deci dusu-'mi-s'a veste prin lume și prin țeri  
Și s'a pierdut în umbră de-albastre 'ndepărtări  
Că, de-ai cerca prin lume de-alungel și de-alatul,  
Voinic nu poți să afli ca Tabără-mpăratul!  
Dar' totodată veste și vorbă s'a pornit,  
Că Tabără-i om dosnic și-i trist necontentit  
Și căt e diua dînsul cu nimeni nu vorbesce,  
Căt par'că ceva-'l doare și nu sciu ce-'l lipsește;  
Că-i tot mereu pe gînduri și-i vecinic supărat.  
Dar' pentru-ce? . . De-aceea, că bietul împărat  
Avea trei fii războinici, ca nimeni pe sub stele,  
Frumoși în di de pace și tari în zile grele  
Și demni de-un tată, care e demn de-ai sei  
feciori:

Era Voinic-Zorilă, copil născut în țori,  
Braț greu la bătălie și trăsnet la isbîndă;  
Era mezinul Grangur, om bun, inimă blîndă,  
Milos; și era fiul din urmă, Trandafir,  
Frumos, ca o poveste, isteț ca un Arghir!

Așa erau feciorii: ear' Tabără-mpăratul  
Din inimă iubindu-'i pe unul ca pe altul,  
Sta 'n cumpenă și 'n gînduri și mult îmi chibzuia  
Și mult își bătea capul, căci dînsul nu scia,  
La care dintre principii să lase 'mpărăția?  
Din ei care-i mai vrednic? În care-i vitejia  
Mai mult înoțelită? Un suflet creștinesc,  
Menit pentru mărirea de tron împărătesc  
Și-o inimă domoală, în care fiu trăiesce?  
O minte mai vicleană pe care-'l fericesce?  
Din ei care-i mai vrednic? — Iubindu-'i pe tustrei,  
El nu putea să aleagă pe nici unul din ei,  
Ear' neputînd să aleagă, era tot trist, sermanul,  
Și tot pe gînduri grele cu lunile și anul!

Dar' eată, veste mare prin lumi s'a străcurat,  
Că 'n Meștera-Cetate, la Craiu-Incetinat,  
Vorbesc stelele noaptea cu florile 'n grădină  
Și dorul și-'l desmeardă pe-un fir de rocoină,  
Pe-un snop de vîzdogele, pe-o creangă de bujor:  
Căci are craiul fată frumoasă ca un dor  
Din zile cu speranță, cu-obraji ca trandafirii  
Și-așa de dragălașă ca patima iubirii!  
Ea poartă haină-albastră și poartă pîr de aur  
Și-i albă ca zăpada din zilele lui Faur,  
Și-o fată mai plăcută, prin șapte țeri crăiesci,  
Ca dalba Viorică nu-i modru să 'ntălnesci!  
Ea șede 'ntr'o fereastră 'n a turnului zăbrele,  
Purtând pe cap cunună de-albastre viorele —  
Și-așa 'mi-s'a prins fata, și-așa 'mi-s'a jurat,  
Că dintre toți voinicii primi-va de bărbat,  
Pe-acel ce va fi 'n stare  
S'ajungă la fereastră zăbrelei, din călare,

Luându-'i de pe frunte cununa cea de flori! . . .  
Și 'n dar 'mi-se 'ncercară vitejii pețitori,  
Căci nici unul nu poate să facă vitejie,  
Să capete pe fata crăiască de soție!  
Pe loc ce vestea fetei lui Craiu-Incetinat  
Ajunse pîn' la curtea lui Tabără-mpărat,  
Acesta prinde suflet și ear' înveselește,  
Și plin de bucurie, feciorilor vorbesce:  
„O, dragii tatii! Astăzi eu-'s vesel mult, căci eu  
„Voiu sei din voi pe care să-'l las în locul meu!  
„Grăbiți tustrei la Craiul din Meștera-Cetate,  
„Și-acel ce-aduce fata, acela va domni!“ . . .  
Așa vorbi 'mpăratul și dulce-apoi zîmbi.

Atunci Voinic-Zorilă eșind, merge la staur;\*)  
Alege-un roib sîlbatic, cu frênele de aur  
Și 'ncalcă și pleacă, se duce fulgerat  
Cu gîndul să-'mi alerge la Craiu-Incetinat  
Și-acolo să cîștige pe fată de soție:  
Pe fată de-o cîștigă, cîștigă-o 'mpărăție!  
S'a dus, s'a dus voinicul, pierdut în negre zări,  
Lăsînd în urmă-'i dungă de-albastre 'ndepărtări  
Și nori de praf; și mers-a trei luni și jumătate  
Și 'n urmă el ajunse la Meștera-Cetate,  
Cu turnul de mărgele și 'n giur cu bărbănoc.  
La capătul cetății, Zorilă stă pe loc  
Și caută 'n giur, căci roibul cu spaimă sforăiesce  
Și-asvîrle din copite și 'n laturi se isbesce  
Pe cale mai departe nu pleacă nici decum.  
Descalcă Voinicul și vede lîngă drum  
Pe-o babă răzîmată de cărja-'i noduroasă,  
Cu ochi întrați sub frunte, cu trup p'a căru oi se

Topitu-s'a fost carnea de ani și de necaz.  
Zorilă, căt ce-o vede, întoarce-al seu obraz  
Și scîipă 'n sîn cu scîrbă, ear' baba dîce: „Bine,  
Dar' pentru-ce te tulburi și te ferești de mine?...“  
Căci macar eu-'s bătrână, dar' sfatu-'mi e frumos;  
Pe mulți viteji cu sfatul din pacoste 'i-am scos  
Și poate-acum și fie vr'un sfat să-'ți dau! Răspunde,  
Din care parte-a lumii grăbesci și până unde?...  
Voinic Zorilă însă n'ascultă-al ei cuvînt,  
Ci 'ncalcă și-aleargă precum aleargă 'n vînt  
O frunză; roibul tînăr de spaimă beat aleargă,  
Lăsînd un nor de aburi pe narea sa cea largă  
Și nu s'oprește până la poartă, la palat.  
Pe loc înalți sfetnici și domni s'au adunat  
Să vadă pe voinicul venit din depărtare,  
Decumva-i dînsul vrednic de fapte mari și 'n stare  
Să facă-o vitejie, precum nu s'a mai dat.  
A doua zi voinicul norocul și-a 'ncercat:  
Copila sta 'n fereastră, frumoasă cum e luna,  
Pe buze purtînd zîmbet, pe cap purtînd cununa  
De flori; fîlos Zorilă împintînă-al seu cal  
Și-aleargă, dar' — deodată grăbitul animal  
Se 'mpedecă și cade și trei picioare-'și frînge,  
Ear' domnu-'i se răstoarnă cu trupul plin de sânge.  
Pe loc craiul se duce la el; 'l-a ridicat  
Și dusu-'l-a 'n palută; Zorilă rușinat  
N'asteaptă zorii zilei; în meș de noapte lasă-  
Ăst loc fără norocuri și trist întoarnă-acasă.  
Și Tabără-'i vorbesce: „Ispravă nu-i nimic?  
De geaba tu, Zorilă, porți nume de voinic!...“

(Va urma.)

\*) În părțile născute nu se dîce staur, ci staur.

din întreaga populație. În Bănat de asemenea sunt mulți Ovrei, preste 3%, ear' în Ardeal ei numai în valea Someșelor s'au sporit, precând Valea-Murșului și mai ales Valea-Oltului au rămas până acum mai mult ori mai puțin scutite de ei.

Putem oare spera, ca guvernul nostru actual să ne ajute și el a combate răul în aceste părți ale poporului nostru? putem conta pe spriginul autorităților noastre publice?

Nu!

Din contră, scim prea bine, că Ovreii sunt aceia, care pot spera ajutor dela guvern și spriginire dela autoritățile publice. Da, dacă părți din poporul maghiar ar fi atinse de alcoolism, atunci am vedea o preocupare febrilă și am putea să ne așteptăm la o măsură exagerată și chiar la o campanie antisemitică; pentru noi însă, pentru Ruteni și pentru Slovaci actualul guvern al țării noastre nu are să se strice cu Ovreii. O va face abia după-ace răul va fi pătuns și în massele maghiare, ceea-ce are neapărat să se întâmple.

Deocamdată trebuie să ne preocupăm noi înșine, societatea română, și să chibzuim mijloacele pentru combaterea unui rău, care poate să ne ducă nu numai la ruina economică, ci totodată și la degenerarea rasei noastre încă atât de viguroase și de nobile din toate punctele de vedere.

## Revistă politică.

Sibiu, 28 Martie st. v.

Răspunsul ministrului ungar de comerț la interpelarea deputatului dietal A. Neményi în privința încheierii convențiunii comerciale cu România a produs în presa opozițională din ceealaltă parte a monarhiei oare-care neliniștiri față cu răspunsul, pe care îl dădese încă guvernul austriac interpelării deputatului Gomperz și consoții în această cestiune. „Neue freie Presse“ spre exemplu face guvernului austriac chiar imputări din cauza acestei trăgănări și întârzieri, știut fiind, că interpelațiunea deputaților austriaci s'a prezentat în dieta imperială cu patru săptămâni înainte de interpelațiunea dlui Neményi în dieta ungară. Se poate presupune, că guvernul austriac n'a voit să precipiteze lucrul și s'a socotit să aștepte întâiu declarările guvernului ungar, care se pare a face cele mai multe greutăți încheierii convențiunii comerciale cu România. Declarările contelui Széchenyi sunt la aparență favorabile convențiunii, despre faptele intențiuni ale guvernului ungar însă el nu s'a exprimat nici baremi cu un singur cuvânt. Poate că răspunsul ministrului austriac la interpelările din dieta imperială va face mai multă lumină în această cestiune atât de importantă pentru interesele economice ale monarhiei noastre. La toată întâmplarea însă greutățile ce există numai astfel se vor putea înlătura, dacă guvernul ungar va satisface celei mai însemnate și îndreptățite pretențiuni a României, dacă va admite anume importul de vite cornute din România.

Noua cestiune bulgară preocupă în mare măsură presa europeană. „Standard“ primesce o corespondență din Sofia, în urma căreia Austro-Ungaria ar fi amenințată pe principele Bulgariei cu o ocupare rusească pentru cazul, dacă nu se va supune hotărârilor Europei. „Fremdenblatt“, organul oficiului de externe austriac se grăbește a declara, că acestei sciri îi lipsesc ori-ce temeiu, ear' depeșele ce sosesc din Petersburg asigură, că există într-adevăr probabilitatea unei ocupări rusești.

Din Atena și Belgrad sosesc de asemenea sciri puțin liniștitoare. Precum se comunică din Belgrad, național-liberalii și radicalii s'au aliat pentru viitoarele alegeri în contra ministrului Garašanin și chiar și fracțiunea Pirotșanac a partidului progresist de mai nainte voiesce să se alătore opozițiunii. Multe deputațiuni, care au plecat să mulțumească regelui pentru chiamarea lui Ristici la guvern, au trebuit să se întoarcă de pe calea jumătate.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ organul principelui de Bismarck a luat de un timp încoace un tenor foarte aspru față cu presa guvernamentală rusească. Această foaie a publicat un de mult un

articol în contra limbajului anti-german din organul guvernului rusec „Dnewnik Warszawski“, și acum combate din nou un articol al acestui ziar, care vorbește despre primejdierea Rusiei prin întărirea elementului german în provinciile rusești dela graniță. De un asemenea limbaj, dăce foaia germană, dai numai prin cele mai înverșunate foi poloneze și acela își revocă totdeauna în memorie pe „Czas“, pe „Gazeta Narodowa“ sau pe „Nowa Reforma“. Materialicesce afirmarea foi rusești ar fi falsă; industria rusească ar avea trebuință de o gunoie cu cultura germană, ea numai prin întreprinderi și lucrători germani ar câștiga aptitudinea de a concura cu Germania, care prin aceasta ar pierde nisece puteri foarte prețioase.

Din incidentul tulburărilor belgiane diplomația din Berlin s'a rezolvat să înceapă din nou negocierile cu alte guverne în privința unor măsuri comune în contra anarhistilor. În curând a trebuit însă să se abată dela planul acesta și anume din cauză, că în fața legislațiunii interne a Angliei, Austro-Ungariei și a altor țări asemenea negocieri n'ar avea de loc succese mai bune, decum au avut în anii precedenți, când au fost din alte părți inițiate și când acele priviau mai ales dreptul de asil.

Scirile, ce se răspândiseră despre o apropiată crasă ministerială în Italia, sunt lipsite de ori-ce caracter serios. Așa ne spune cel puțin „Rassegna“ din Roma. Deoarece însă, scrie acest ziar, actuala situație nu mai poate ține mult, consiliul de ministri va lua o hotărâre definitivă, care în curând se va aduce la cunoștința publicului.

Cestiunea Irlandei pare că are să creeze d-lui Gladstone nouă greutăți. Se vorbește de tot felul de intrigi având de scop de a răsturna pe dl Gladstone pentru a-l înlocui printr'un ministru de coalițiune. Astfel se dăce, că dl Chamberlain caută cu lordul Hartington bazele unui proiect transacțional de *Home-Rule*, care să poată uni pe toată opozițiunea și pe toți liberalii disidenți de ori-ce nuanță. Acest bill are să fie opus ca contra-proiect la măsura ce dl Gladstone avea să prezente la 8 Aprilie și va servi ca programă irlandeză unui minister Chamberlain-Hartington-Salisbury, dacă cabinetul ar căde.

## Europa și Bulgaria.

Sub acest titlu cetim în „Budapester Tagblatt“ următorul prim-articol:

Istoria lumii a dovedit cu deosebire în timpul mai nou în mod neresturnabil, că aspirațiunile îndreptățite, fie chiar din partea popoarelor mai mici, nu se pot suprima pentru timp îndelungat. Cu toate măiestriile și violențele ce le-a făcut diplomația europeană în contra unității italiene și germane, Cavour și Bismarck au aflat mijloace și căi pentru ajungerea scopurilor naționale. Unirea Principatelor-Dunărene în un stat omogen n'a putut fi împedecată prin dispozițiunile păcii de Paris. Și unde politica cabinetelor a creat ceva nesuficient, ca în Grecia, acolo s'a ivit îndată de reperi ori insuficiența acestor creațiuni până când mai curând sau mai târziu o soluțiune radicală trebuie și va aduce încheierea definitivă amânată dar' neînlaturată.

E imposibil a nu da loc acestor combinațiuni, dacă se urmăresc cu atențiune peripecțiile, pe care le-a făcut nu mai mult decât în timp, de o jumătate de an cestiunea Rumeliei-de-Ost sau mai bine dîs cestiunea Bulgariei. Necesitatea de a nu o lăsa pe Rusia să stea la porțile Constantinopolului, o a determinat pe Europa a lăsa să se creeze în tratatul de Berlin în loc de Panbulgaria proiectată în pacea dela St-Stefano un stat suzeran numai în Nordul Balcanilor și de a pune prin guvernamentul general al Rumeliei-de-Ost o formațiune politică necapace de viață ca inclavă despărțitoare între restul Turciei și stimulul de unire al poporului bulgar.

Această ignorare, impusă de considerațiuni internaționale mai înalte, a voinței poporului bulgar s'a rectificat acum prin revoluțiunea dela Filipopol din Martie în mod foarte neplăcut pentru tendințele de echilibru urmate de concertul european. Poarta n'are puterea, sau cel puțin n'a posecut curajul de a suprima iute mișcarea, jalsia puterilor n'a permis să se procedă la o intervenție a influenței colective și încercarea Sârbiei de a pași ca campion al statului *quo ante* creat prin tratatul de Berlin a fost respinsă de principele Alexandru prin luptele victorioase de pe înălțimile dela Slivnița.

Istețimea diplomatică, pe care a dovedit-o, prelungea aptitudinile sale militare, Battenberg chemat de curând pe tronul principesc european, a fost recunoscută de Sultanul prin învoiel, care cel puțin deocamdată fac pe dindestul parte tendințelor bulgare de unificațiune.

Acum vine diplomația europeană ca să reguleze condițiunile unirii Bulgariei cu Rumeliei-de-Ost la measa verde conform velleităților ce domnesc la Tamisa, Seina, Spree, Dunăre, Tîbru și înainte de toate la Neva. Atâte și atâte conferențe de ambasadori la Constantinopol aveau să-l aducă pe Bulgar la reson, că adevăc principele Alexandru poate primi numai pe cinci ani firmanul, care îl numește guvernor al Rumeliei-de-Ost; și aceasta numai de dragul păcii momentane, fiindcă Tarul Alexandru, în ura sa oarbă în contra principelui, care se emancipează de sub tutoratul rusec, voiesce să țină cu ori-ce preț deschisă ușa pentru inadmisibilele intrigi în contra liniștei Peninsulei-Balcanice. Conducătorul poporului bulgar se opune însă cu rezoluție bărbătească unei soluțiuni, precum s'a vădut nesănătoase, și nu se supune concluserilor ce voiesce să 'le octroeze diplomația europeană. El scie că are la spatele seu întreg poporul bulgar și crede că poate să sperze că nici Turcia, nici puterile Europei de Vest și de mijloc nu vor permite o intervențiune turcească, pe care au dorința cercurile regente din Petersburg să o producă în vre-un mod oare-care.

Cele mai nou sciri din Sofia și Filipopol marchează o direcțiune foarte acută a conflictului latent de săptămâni. În figuri de vorbire vedite se dă de acolo a se pricepe, că violențării diplomatice a aspirațiunilor bulgare reduse și altcum cu multă abnegațiune de sine se va răspunde cu o tăiere a nodului gordian, precum se prezintă a fi regularea viitorului raport către Turcia. Schimbarea actualei forme de stat bulgare, care se însușă decătră agenții diplomației ca o posibilitate luată în perspectivă în contra hotărârii conferenței în sens rusec, abia poate să însemne altceva, decât independența de Poartă. Dispoziția bulgară amețită de biruințele asupra armatei sârbesci poate că nu-și va da seamă de consecuențele extreme ale unui astfel de pas. Și ar fi foarte posibil ca rezolvarea atât de grabnică a cestiunii guvernamentului Rumeliei-de-Ost să fie numai de o durată foarte scurtă și poate să ducă chiar la o recădere primejdioasă. Dar' ținând seamă de ținuta Greciei, probabilitatea unui pas atât de grăbit nu e exclusă. Și ori-care ar fi consecuențele momentane, nu se poate ascunde, că aceasta ar putea duce în ultima linie numai la realizarea tendințelor bulgare de uniune. Cabinetele vor trebui să cugete bine, dacă n'ar fi ca să lase la o parte soluțiunile măiestrite și să le dea de cinosură reprezentanților lor din Constantinopol considerarea voinței poporului bulgar, care se mișcă între granițe foarte ieftine și prudente. Pentru consolidarea rapoartelor din Balcani și pentru susținerea păcii europene, aceasta ar fi nedisputabil calea cea mai bună și mai dreaptă.

## Mișcările socialistilor.

„Liberalul“ din Iași scrie:

Nu mai rămâne îndoială, că Europa se găsește în preludiul unor evenimente, ce trebuie să izbucnească curând. Toate simptomele, ce s'au prezentat până acum, și care urmează de a fi tot mai numeroase și mai impresionabile pe fiecare și ce se strecură, ne conduc fatalmente la această concluziune. Nu era de ajuns pentru mult încercaia Europă de a se frământa cu cestiunea Orientului, ce stă gata de a face o explozie mai puternică și mai sdruncinatoare decât oricând pentru dînsa, a trebuit ca și din Occidentul subminat de frământările sociale să 'se pregătească și să izbucnească tocmă în asemenea timp furtuna cumplită, găsindu-se astfel încinsă din toate părțile cu lanțul pericolelor și al desastrelor.

Dacă războaiele externe tirăiesc după dînsa ruina statelor, războaiele interne le aduc prelungă aceasta confuziunea și decadența morală, urmată de toate nenorocirile, ce decurg din ea, și aceste lupte sînt cele mai periculoase pentru națiunea ce le încearcă.

Grevele, ce se produc zilnic în statele acele, unde civilizațiunea e înaintată, ne prezintă spectacolul trist, din care reese, că sărăcia claselor muncitoare este exploatată în folosul acelor, care doresc răsturnarea instituțiunilor și a baselor, pe care se află clădit întregul edificiu, ce exprimă astăzi ideea de stat și ordinea socială și pentru înălțarea cărora au conlucrat popoarele europene centenii întregi de ani.

Scenele regretabile, ce s'au petrecut în Anglia la Londra, la Birmingham, sînt încă proaspete în memoria fiecăruia; acele din Francia

dela Decazeville, și din localitățile învecinate, care încă tot nu se pot considera ca potolite, și în fine cele din Belgia, țeara liniștei și a păcii, dintre care sînt de însemnat mai cu deosebire acelea, ce s'au întemplat în basenul Charleroi. Acestea prin gravitatea lor prezintă mai mult caracterul unui adevărat războiu civil, urmat de toate peripecțiile lui desastroase și amenințătoare, decât al unei mișcări ordinare produsă din nemulțumirea personală a lucrătorilor pentru salariul ce-l primiau dela patroni.

Această răzcoală generală a lucrătorilor din Charleroi, ne mai pomenită încă în liniștitul regat al regelui Leopold, a deșteptat prin proporțiunile înfricoșate ce 'și-le-a luat atențiunea serioasă a guvernelor din Occidentul Europei.

Cel dintăiu, care a căutat să se îngrădească contra unui pericol de asemenea natură, este guvernul german. Domnul de Bismarck propuse Reichstagului prelungirea legii asupra socialistilor, ceea-ce și abțină pentru termenul de doi ani. Principele cancelar a mers mai departe. În dorința sa de a asigura liniștea în Germania, caută să încungiure și să înădușe mișcările socialiste, propunând guvernului belgian de a stabili un acord comun față cu această cestiune devenită necesară pentru asigurarea ordinii de stat. Nu se scie încă, ce rezultat va avea această propunere, care dealtmintrelea nu se poate socoti ca nouă, dar' se observă, că dînsa a produs oarecare nemulțumire, dând loc la preschimbări de vederi între cabinetul francez și cel belgian. În această propunere, întrevăd unii un nou punct negru pe orisonul politic, ce poate să crească și să domineze în timp scurt pe toate celelalte, care deja amenință îndeajuns pacea Europei.

## Cronică.

**Concertul tinerimii române din Budapesta.** Din Budapesta ni se scrie: Scriu despre concertul împreunat cu joc ce a arangiat tinerimea română de aici, așară în localitățile primăriei din Ferenczváros. Dela oarele 7½ răsună strada Soroksár de sgomotul trăsurilor, cari toate se îndreptau spre sala în care avea să se țină concertul. Toată inima palpită mai puternic și în special a Românilor, cari așteptau cu mare dor să vadă și să audă cîntînd la pian pe tînăra noastră artistă, pe d-șoara Elena Florian. Cătră oarele 8 sosi și amabila noastră artistă, care fu primită din partea comitetului oferindu-'se și un buchet mare și frumos. La oarele 8½ se începă concertul cu „Terzetto“ de Degele Eugen, executat pe flaut de dl T. L. Albini, pe violină dl Ioan Florian și pe piano dl Aurel bar. Pop, cari fură aplaudați. Al 2-lea punct al programei a fost: „Grande Fantasia“ de Willemers, executată pe piano de d-șoara Elena Florian. Tînăra artistă dovedi prin executarea acestei piese, că posedă un talent extra-ordinar; aplausele și strigătele de „Să trăească!“ și „Jivio!“ erau nesfîrșite. Al 3-lea punct al programei a fost: „Concerto“ de Bériot, executat pe violină de dl Ioan Florian și acompaniat pe piano de d-șoara Elena Florian, cari secerară aplause prelungite. După aceste dl Florian execută pe violină o melodie română, care încă a fost mult aplaudată. Ultimul punct al programei a fost: „Ilustrațiune română“ de Kárrász R. K. executată pe piano de d-șoara Elena Florian. Tînăra noastră artistă a trebuit în urma aplauselor nesfîrșite să se pună din nou la pian și să cânte o piesă, aceea a fost „Rapsodia XIV de List“. După aceste se începă jocul. La oarele 11 s'au jucat jecurile naționale istorice „Călușul“ și „Bătutu“ de 8 tineri, în frunte cu vătavul Nicolae Rădean. Aceste fură jucate cu multă precisiune și mândrie străbună; la cererea publicului a trebuit să se joace și a doua oară. Dintre d-șoare am avut în mijlocul nostru pe d-șoarele: Elena Florian, Alma Schiau, Ecaterina Vlad, Emilia Hațegan, Valeria Poruțiu, Ana Baranyai, Maria Wenzel, Iulia Torma, Linka Mindszent, Alma Loy, Mina Zaday, Isis Zsifkovics, Ana Lăday, Alma Ionăș, și altele; d-șoara Alma Schiau a fost îmbrăcată în pitorescul costum românesc. Dintre doamne însemnăm pe doamnele: Gall, Puscaru, Roman, Vlad, Baranyai, Simon, Brankovics, Schian, Duma, Hugmayer, Dumitreanu, Torma, Vornica, Borszékky, Babeș, Radulescu, Pop, Szilágyi și altele. Petrecerea a fost viață; jocul a ținut până la oarele 4 dimineață, când se duse fiecare ducînd cu sine o suveniră plăcută. „Pesti Hirlap“ începe raportul seu despre petrecerea noastră de așară cu următoarele: „Balul Românilor“. Prelungă timpul plăcut al primăverii, încă se pot face baluri. Balurile din est-an s'au încheiat cu concertul plin de merite al Românilor, care în miniatură a fost un bal de elită. La petrecere a luat parte public ales și distins, firesce că în majoritate Români capitali!“

Camil.

**Din Roșia-montană** ne cere dl Amos Popescu să publicăm o rectificare, în care se dovedește, că în acea comună nu grasează boala difteritis. Starea sanitară — mulțumită zelului medicilor de acolo — e foarte bună. În aceeași scrisoare se spune, că dl Simeon Caianu ar fi în posesiunea unui medicament sigur în contra boalei de grumazi.

**Archiepiscopul Palma din Bucuresci și maghiarisarea în România.** De curînd

archieriscopul Palma din București a petrecut câteva zile în Budapesta. Preotul Romeiser, pe care l-a fost trimis în România societatea de maghiarizare „St.-Ladislau” și a fost primit în București în mod foarte amical de câteva ori de arhiepiscopul Palma, a dat un dîneu în onoarea arhiepiscopului Palma, la care au luat parte episcopul Schlauch și câțiva preoți. Romeiser a tostat pentru arhiepiscopul Palma și episcopul Schlauch, cărora le-a recomandat pe frații Maghiari ce trăiesc în România. Au mai tostat arhiepiscopul și alții și apoi oaspele s'a reîntors la București.

**Fonduri bisericesti în arhiepiscopia română gr.-cat. a Blajului.** Cetim în „Foi” a bisericească: După ce au fost puține excepțiuni mai întreg clerul arhiepiscopesc s'a declarat, că voiesc a contribui și mai departe timp de 10 ani la fondul preoților deficienți și a veduvelor și orfanilor de preoți, așa preaveneratul ordinar metropolit prin circular a făcut clerului arhiepiscopesc cunoscut, cumă după praxa de mai înainte contribuțiile vor urma și mai departe. Ceva nou s'a mai adăugat numai aceea, că în rațiuni s'a deschis o rubrică nouă și pentru contribuiri benevole. Este mirare, că bărbății fără familie, cum sînt d. e. canonicii, cari de multe ori și-au lăsat mai toată averea lor spre scopuri pii și culturale, nu și-au adus aminte și de fondul acesta în testamentele lor, căci anevoiă credem se fie undeva lipsa mai mare de așa ceva. Ce nu s'a întemplat însă până acum, sperăm, că se va întempla în viitor. — Din circularul prea veneratului ordinar metropolit se vede, că în toată arhiepiscopia numai șapte preoți s'au declarat, că nu mai voiesc să mai contribuie mai departe la fondul din cestiune. Și lucru greșit și scandalos, între acești șapte se află unul, care dispune de o proprietate de 200 jugere de pământ și totuși îi vine greu a contribui un fl. pe an. Prea veneratul Ordinarat l'a crușat și nu i-a spus numele în circular, deși ar fi meritat să fie expus urii publice. Ne mirăm însă, că nu l' demască frații preoți, ce sînt în un tract cu el, și cari poate că-l cunosc.

**Scoala și maghiarizarea.** „Neue ungarische Schulzeitung” dela 1 Aprilie n. scrie între altele următoarele: „Precum nu e de 2-ori 3=5, tot atât de puțin îi va succede și un pedagog a dovedi, că succesul instrucțiunii în școlile populare și medii nu e defectuos și psihologic-cesce incorect, — dacă instrucțiunea se întemplă într-o altă limbă, decât în limba maternă. . . . Acela, care va pute în mod corespunzător și practic instrui pe un băiat de 6 ani în decurs de 12 sau de 6 ani într-o altă limbă, decât în cea maternă, acela ori e un dușman al omeniei, ori un cap atât de încurcat, încât nu i-ai pute concredere în liniște nici un cățeluș-carlin. Noi prea bine o șcim, că noi învățătorii nu putem liber alege între principii pedagogice și între presiunea de sus; gură și peană avem însă, spre a apăra pe cele dîntău când se par primejdite prin cestelalte. Asta-i apoi patriotism, deoarece metode întoarse și nenaturale produc o cultură întoarsă, aceasta o poporație întoarsă și aceasta ear' un stat întors.”

**Ungaria prezentată de Francezi.** Într'un supplement beletistic al uneia dintre cele mai cetite foi parisiene publică Saint-Juas o istorioară, al cărei titlu e „mica vioară” și are de erou pe un Țigan, care se numește Tisza. Acest Tisza e membrul unei bande musicale, ai cărei membri se numesc Petrus Artic, Amorita, Miserovit și Liberie. Într-o Ți banda cântă la curte. După cea dîntău piesă din concert regele se coboară de pe tron și împărtășește lui Tisza, că cel mai avut principe din țeară, prințul Făderine a murit tocmai acum și l'a designat pe el, pe Țiganul, de moștenitor al tuturor demnităților și comorilor sale. Între aceste însă i-s'a dat ceva și mai mare. El ia de soție pe fida regelui, pe Imperia, se face ministru-president și după ce domitorul moare fără urmași, el moștenesc și coroana. Acum el e regele Tisza. La fine, se înțelege, eroul supărat pentru necredința soției lui capătă dor de casă, aruncă dela sine coroană și toate și se face ear' ceea-ce a fost: musicant. — Francezii cei atât de bine ospătați când cu privilegiul expoziției unguresei, au primit de la seamă sentimentul, că și când în Ungaria ar exista numai Țigani!

**Alegerile municipale din Cluj** au decurs în 6 și 7 ale l. c. De primar s'a ales cu unanimitate Geza Albach, de căpitan suprem Paul Deák.

**Un consorțiu pentru eliberarea dela miliție s'a descoperit** în Budapesta. Agenții acestui consorțiu de șarlatani: Schwarz, Fried și Guttman s'au predat deja tribunalului.

**„Agitatori croați”**. „Budapester Tagblatt” scrie: „Într-o parte din presa croată se agitează în adevăratul înțeles al cuvîntului în contra opului etnografic „Ausztia-Magyarország irásban és képeiben”, care precum se șcim apare sub conducerea principelui de coroană Rudolf. Mai cu seamă pe Mauriciu Jókai îl atacă în cel mai vehement mod și îl pune în ochii lumii ca pe cel mai aprig dușman al tuturor naționalităților din țeară. Un Țigar din Agram afirmă chiar, că Germanii, Slovaci, Serbii, Români și Croați apar în acel op numai așa per tangentem, bunăoară ca muștele columbace sau filoxera.”

**Memoria lui C. A. Rosetti.** Diarele din București publică următorul apel subsemnat de mai mulți cetățeni de frunte ai României:

Cetățeni! La 8/20 Aprilie 1885, C. A. Rosetti a încetat din viață. Anul se apropie de atunci și prin aceasta vine și momentul, când datoria de Români, de oameni liberi și cetățeni ai unui stat liber, ne obligă de a aduce marelui mort, luptei, vieții și ideilor lui, omagie de merită. Călușii de aceste idei, amintim cetățenilor data morții lui Rosetti și, asigurăm că în inimile tuturor celor ce iubesc naționalitatea, dreptatea, libertatea și adevărul, aceleși simțăminte sînt, îi rugăm a se uni cu noi, spre a da acestei dureri solemnități caracterul unei comemorări de durere națională. Țerile libere și demne de viață știu să se respecte pe oamenii lor mari. Îi respectă, îi iubesc, îi susțin și îi încurajază că trăiesc și lucrează pentru binele și propășirea generală. Îi respectă, îi venerază și își aduc aminte de dînsii chiar după ce mor, pentru că se deștepte în alții simțămîntul de luptă, de abnegare, de jertfire pentru binele public, simțăminte pe care le onorează în morții sei. Aceasta credem că trebuie să facă România, am pute dice chiar româniea, în ziua de 8/20 Aprilie 1886. Pentru aceasta am luat inițiativa, și apelăm la concursul tuturor celor ce au cunoscut, au iubit, au admirat pe Rosetti, lupta și principiile lui, spre a merge, cu toții, în ziua de 8/20 Aprilie, la mormîntul lui și a depune o floare, drept semn de iubire și de recunoștință.

**Duel cu tunuri.** Se fac pregătiri pentru un duel unic în felul lui. Anume Bange curentul francez al lui Krupp, adresează prin foile franceze către Krupp o epistolă, prin care îl provoacă să se măsore cu tunurile lor.

**Istoria română** pentru clasele primare și secundare de Gr. G. Tocilescu, partea I, ediția I. București 1885.

Un manual de școală, ca să fie bun, trebuie să împlinescă două condițiuni de căpetenie: întâiu să fie expresiunea adevărată a rezultatelor la care a ajuns știința respectivă în momentul apariției manualului, al doilea să expună aceste rezultate într'un mod potrivit cu mîntea școlărilor, cărora este destinat. Între aceste două condițiuni o pune știința, a doua pedagogia. În țerile înaintate, unde numărul oamenilor de știință și de școală este foarte mare, găsim multe manuale, care împlinesc ambele aceste condițiuni; la noi ele sînt foarte rari și au început să apară numai de doi-trei ani încoace. Între aceste vom pune manualul, care a început a publica nu de mult dl Gr. G. Tocilescu pentru istoria română și din care a eșit până acum partea I. (Istoria Țerilor române din cele mai vechi timpuri până la întemeierea principatelor).

Dl Tocilescu a voit prin această publicație să dea școlărilor din cursurile secundare mai ales istoria Țerilor noastre așa cum apare ea din rezultatele tuturor lucrărilor făcute până acum. Se șcim, că de câțiva ani încoace și mai ales dela aparițiunea istoriei critice a dlui Hășdeu cercetările noastre istorice au luat un mai mare avînt. Ele au dat rezultate însemnătoare. Istoria noastră a căpătat în mare parte o față cu totul nouă; unele lacune lăstate de cei vechi s'au umplut și continuitatea dezvoltării noastre, care era întreruptă în curs de mai multe sute de ani, e pe cale de a se restabili. Era de trebuință deci ca un om, care e în curent cu tot ce se produce pe acest teren, să facă o expunere pe scurt a rezultatelor principale ce a dat istoriografia noastră în acești din urmă de ani. În acest sens încercarea dlui Tocilescu, după cât putem judeca din partea I a publicației sale, este deplin reușită. Partea aceasta, care se ocupă cu istoria cea mai veche a Țerilor noastre, e domeniul special al dlui Tocilescu. Studiile erudite și amănunțite publicate de d-sa până acum asupra ei, îl îndreptățeau a se hotărî să pună într'un compendiu rezultatele studiilor sale, ca astfel aceste să nu rămână cunoscute numai câtorva oameni de specialitate, precum se șcim, foarte puțini. Ele devin prin răspîndirea lor în școli o proprietate a tuturor.

Faptele descrise în tot cuprinsul manualului sînt exacte; expunerea lor este ușoară, corectă și atrăgătoare chiar. Dl Tocilescu, care până acum a publicat numai studii de erudiție, greoaie și inaccesibile pentru marea majoritate a publicului, a știut să expună esența acestor studii într'un chip apropiat cu cunoștințele și inteligența școlărilor din clasele secundare. Dîcem din clasele secundare, căci pentru clasele primare materialul ni se pare prea întins și prea greu de înțeles. Dacă am lua chiar numai părțile tipărite în cicero, tot ar fi prea mult, căci trebuie să ținem seamă, că aceasta este a patra parte din materialul întreg, ce are să li se dea. Și apoi chiar aceste părți tipărite în cicero sînt foarte grele pentru clasele primare, căci înțelegerea lor cere o cunoștință aproape completă (așa precum se dă în liceu) a istoriei vechi și mai ales a istoriei române și a invasiunilor barbare, cunoștință ce de sigur nu pot avea școlarii claselor III și IV primare. Manualul va fi însă de mare folos pentru învățătorii primari, care vor să-l introducă în expunerile lor din clasă unele detalii, ce nu se află în manualele obișnuite după care învață școlarii. (Dintre acestea cel mai bun este al dlui Xenopol, singurul ce ar merita să fie introdus în toate școlile primare).

Ceea-ce distinge cu deosebire manualul dlui Tocilescu de cele publicate până acum este, că voiesc să facă cât se poate mai vîdită continuitatea istoriei Țerilor noastre până la întemeierea principatelor. În mai multe manuale, din care unele s'au învățat, altele se învață și acum în școli, popoarele ce au stăpînit Dacia sînt în-

șirate fără să se țină seamă de o cronologie exactă, fără să se arete adecă, când anume au început ele a stăpîni această țeară și când au perdut stăpînirea ei, lăsînd altora locul părăsit. Aceasta se înțelege că arunca confuziune în mîntea școlărilor și s'a întemplat tuturor în decursul anilor de școală să nu șcim cari au fost mai vechi în Dacia, Geții sau Dacii, Goții sau Bastarnii, Gepidii sau Avarii etc. În legătură cu această idee a continuității, dl Tocilescu face și un resumat a teoriei lui Rösler, combătînd argumentele acesteia, precum a făcut dl Xenopol în recenta sa publicație. (Va urma.)

### Un Englez în Transilvania.

— *Life and society in eastern Europe. By William James Tucker in english linguist. London. Sampson Low et Comp. 1886.* —

### Foiletonul Țiarului „Pester Lloyd”.

(Urmare și fine.)

Ceea-ce nu poate înțelege este, că nici un Maghiar nu poate purta conversația fără ca după câteva minute să nu amintească de Ovrei; ceea-ce nu înțeleg prietnii sei Maghiari este că dînsul nu-i urrese pe Ovrei, ci spune, că în Anglia ei sînt tratați în tocmăi ca și ceilalți cetățeni ai statului. El însuși are un tip ovreesc nu prea simpatice, dar' cu toate acestea nu e mai puțin considerant și față cu Maghiarii. Acestia sînt în cea mai mare parte nobili osoși cu pretensiuni fără măsură și fără posesiune, dar' cu toate acestea mulți dintre ei, care adecă s'au știut conserva bine, au în formă, nu și în ființă, mai puțină putere decât în timpurile de dinaintea anului 1848.

„Angol bardom”, după cum e numit oaspele, își însotește acum prietnii sei la deosebite expedițiuni, dar' se vede, că nici una din aceste nu-i face atîta plăcere ca ceea la satul O., unde locuiesc preotul daco-român Romulus Mafté. Acesta e un om brav, care vorbește fluent în limba Albionului pentru a pute face în anul următor o călătorie la Londra. Politica lui, după-cum însuși a Țis, e agresivă. El voiesc să alăture la România întreg Ardealul; cu toate acestea dela țeara mună nu e de așteptat nici o faptă încurajătoare cîtă vreme e sub domnia unui străin, a unui Hohenzollern, — dar' va răsi în ziua, care va aduce răscumpărarea urmașilor Romanilor.

Cu Sașii încă simpatizează Englezul mai mult decât cu Maghiarii. Sibiul e un oraș cu mult mai frumos decât Clujul și chiar aerul încă e în Sibiul mai bun decât în orașul maghiar. Sașii sînt un popor brav și muncitor; ceea-ce se spune despre sistemul de doi copii, ce l-ar fi practisat, nu mai e adevărat; cu toate acestea ei perd terenul, numai cugetul la „patria lor din Nord” îi mai susține.

Astfel se continuă mai departe. Maghiarii cîntă versuri de renumit Petőfi, joacă csárdás, strigă eljen după fiecare propoziție, sînt făloși, nobili și intoleranți. În Ținutul lor domnesc mare corupțiune; scriile despre defraudățiuni, sinucideri și duiele sînt atât de dese prin Țiare ca și anunțurile despre medicini, ele sînt pînea de toate Țielele a cetitorilor. În Ungaria propriă se mai află Maghiari bogăți, în Transilvania aproape au dispărut, ceea-ce firesc nu e minune prelungă viața lor de cavaleri, pe care o poartă și cel din urmă „Ur” dintre dînsii.

Timp îndelungat călătorește Englezul nostru dela o rasă la alta, până-ce în sfîrșit vede, că pentru el se află ce e drept aci multă experiență și distracție, dar' nu se află bani și avere; astfel primesc în urmă ofertul unui oare-care Nabob din Bucovina pentru a intra la el în serviciu. Cu aceasta îi dîce Țerii Hunilor, betyâr-ilor și la multora rase, rămas bun în speranța de a raporta odată fidel publicului englezesc despre cele ce a vădut.

Acesta, — continuă „Pester Lloyd”, — e cuprinsul unei publicații englezesci despre Transilvania. E cea mai copioasă descriere ce a apărut în limba engleză despre această țeară. Chiar și în limba maghiară vor fi puține cărți de un așa cuprins despre Transilvania. Îi vine omului să se mire cum se poate scrie o prostie așa mare despre o țeară atât de mică. E totuși evident, că autorul nu a avut de cuget să descrieze trăsăturile Țerii, în care a călătorit și care i-a produs impresiuni de tot plăcute. Dar' ca cei mai mulți dintre antecesorii sei nu s'a putut desprăși nici el de clișeurile ce sînt în curs în toată Europa — el a adăugat la puținul ce s'ar pute numi original. Un huszár domnesc, care e un jucător pasionat de șah și studiează temele din „Ueber Land und Meer”, — e, se înțelege, ceva ce n'a mai existat. O figură ca aceea a dlui Lajos Kenvesfalusy de Kenvesfalus, care moare în *delirium tremens*, nu află la fiecare descrier al „Vieții și societății din Europa-ostică”. În întregul, autorul se mișcă numai în ogașele citate și noua carte va înmulți numai cu o nouă edițiune monumentală biblioteca absurdităților ce s'au scris deja despre Ungaria. Și de aceasta noi nu o să ne mai interesăm! E drept, că vedem cum alte popoare, ca d. e. Germanii, Englezii, Francezii, vin în adevărată furie, când se scrie despre dînsii în limbi străine o carte menită a-i persifla. Noi am trecut preste astfel de sentimentalități, căci în cele din urmă dl William James Tucker, care hotărît nu-i poate suferi pe Maghiari, nu e totuși mai crud față cu dînsii ca majoritatea bunilor prietnii Parisieni, care sînt entusiasmați pentru Maghiari și lasă să curgă acest entusiasm în cântece Țigănești ofrătoare și în csárdás-uri patriotice. a. n.

## Varietăți.

**(Un roastbeaf de 4000 franci.)** La 14 Martie, a sosit la Paris principele de Wales, pentru o scurtă ședere în capitala Franței. Îndată după sosirea lui, principele coroanei s'a dus la palatul baronului Rothschild, unde fusese invitat la dejun. La masă servindu-se roastbeaf, principele după-ce gustă din ea dișe: „Lucru ciudat! această carne e gătită întocmai cum mi-se servește acasă în toate Țielele la dejun”. Baronesa Rothschild îi replică surișînd: — „Nu e de mirare, căci am adus-o dela Londra și chiar dela măcelarul Alteței Voastre”. — „Dar”, observă principele coroanei, și preparatiunea e identică cu aceea de acasă”. — „Acesta se poate lesne explica, răspune stăpînul casei, am telegrafat la Londra și mi-a trimis deacolo bucătarul clubului junilor cavaleri, unde dejunată adevăta, ca să vă gătească acest roastbeaf după placul Alteței Voastre”. După o scurtă tăcere, principele de Wales, împins de curiositate, se adresa din nou către stăpînul casei: — „Scumpul meu baron, sîntem vechi amici, spune-mi cît te-a putut costa acest roastbeaf făcut pentru mine?” — Baronul Rothschild se sculă și eși; după puține minute reîntră Țicînd: — „Dimpreună cu remunerațiunea bucătarului patru mii de franci”.

**(Un Nerone mic.)** Tînerul principe neapolitan, Victor Emanuel, moștenitorul tronului Italiei, jucându-se în curtea regală mai deunăci cu mai mulți tovarăși de ai sei, o principesă de 9 ani i-a tras din glumă o palmă. Tînerul principe neapolitan s'a infuriat și a strigat: „De aș fi numai rege, știu că te-aș decapita!” Auzind părinții băiatului această declarațiune neronică, l-au pedepsit cu suprimarea pe o lună a ori-cărei distracțiuni. — Să iee exemplul acei părinți, care iau asemenea vorbe ale copiilor ca vorbe de spirit, de deșteptăciune.

## Bibliografie.

**„Preotul român”**. Diar bisericesc, scolaric și literar. Apare odată pe lună. Gherla, 1 Mai, 1886. Anul XII. Nr. 5. Sumar: Cunoștințe din dreptul canonic (urmăre), de I. Papiu. — Gradurile ierarhice ecclesiastice, sau însemnătatea ritului conferirii lectoratului, subdiaconatului și diaconatului (urmăre), de I. Borșiu. — Sărbătorile preacuratei Vergure Maria (urmăre). — Uniunea bisericească a Românilor cu Calvinii în secolele XVI—XVII. După istoria Românilor transilvani ms. de Petru Bod (urmăre), de Dr. Gr. Silași. — Predice la învierea D-lui nostru Is. Christos. SS. Pasci. De Stefan Cămpian, protopop; Vasile Criste, preot; Adalbert P. Pituc, preot. — Considerațiuni asupra predicamentului bisericesc (urmăre), de C. Morariu. — Diverse.

**„Amicul Familiei”**. Diar beletistic și enciclopedic-literar, cu ilustrațiuni. Apare în 1/13 și 16/27 a fiecărei luni. Gherla, 1/13 Aprilie 1886. Anul X. Nr. 7. Sumar: Epistole (I și II) după W. Goethe, de C. Morariu. — Babetă. Roman (urmăre), de Th. Alexi. — Dumineca florilor în Ierusalim (ilustrațiune). — Fata de pescar (novelă), de G. Simu. — Universitatea din Cătnar și celelalte școli rom. din sec. XV—XVII. (urmăre), de Dr. Gr. Silași. — La o copilă (poesie), de Florian Selagian. — Numerii 76 și 77. Națiune istorică (urmăre), de I. Tanco. — Diverse. — Ghiciră numerică. — Posta redacțiunii.

**Renascerea limbei românești în vorbire și scriere, învedere și apleziată de Dr. Gregoriu Silași**, profesor de limba și literatura română la r. universit. din Cluj, membru onor. al Academiei Române, etc. Fascioara III. Edițiunea „Amicului Familiei”. Gherla 1885.

## Posta ultimă.

**Darmstadt, 8 Aprilie n.** Prințul Alexandru primise astăzi dela principele Bulgariei o depeșă, prin care acesta îi face cunoscut: că el nu a privit instrumentul semnat decătră puteri la 5 Aprilie în Constantinopol de o convenție turco-bulgară, ci de un pronunțament al Europei și s'a hotărît, să-l recunoască prelungă păzirea drepturilor sale cu privire la Șul 1.

**Londra, 7 Aprilie n.** Hotărîrea conferenței în cestiunea Rumeliei-de-Ost, precum se raportează din Constantinopol din parte diplomatică, e privită chiar și în sînul conferenței nu mai drept un expedient ce detrage momentan crisei asprimea. Fricțiunile, la care a dus decursul de până acuma al cestiunii rumeliote dintre cabinetele singuritate lasă și mai departe cu privire la păreri împărțatului Alexandru și la raportul seu față cu principele Bulgariei îngrijirea pendă în cercurile conducătoare, că cestiunea bulgară e deja pusă în afară de rezolvare prin Europa unanimă pe basa învoielilor din Berlin.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

**Economie.****Lipsele de cereale în lumea întreagă și partea României în aprovizionare.**

Era un timp când, în lipsa mai totală de căi de comunicații repezi, de transacțiuni de comerț internațional număroase, diferitele state ale Europei și ale altor continente, nu aveau între dinsele mai nici o legătură din punctul de vedere al alimentației publice. Mai toate țările își răzinau trebuințele de alimentație pe producția locală. Pe atunci foametea băntuia periodic și popoarele, în lipsă de cereale, erau decimate de acest teribil flegel. Cu privire la România, bătrânii povestiau cu durere chinurile ce îndura populația în timp de foamete. Erau localități, unde oamenii săraci mai cu seamă erau reduși a măcina scoarță de copaci pentru mâncare. Alături cu noi, în Rusia spre exemplu, poate că la asemenea epoci se aflau cereale cu înbelșugare; însă în lipsă de căi de comunicație, de relații comerciale, belșugul vecinilor nu ne ajută într-un nimic.

În starea de astăzi a relațiilor internaționale credem, că se poate afirma, că timpul foametelor a trecut; că ori-cât de mare ar fi lipsa de cereale într-o țară, este de ajuns ca să aibă cu ce cumpăra, și cererile îi vor fi îndestulate nu numai de țările europene, dar' de America, Australia, Indii, etc. Datorim această siguranță pentru hrană progresului general al civilizației, și în special dezvoltării căilor de comunicație și relațiilor comerciale. România luând și dînsa o parte îndestul de însemnată în aprovizionarea cu cereale ca deosebite state, am crezut interesant de a comunica cetitorilor câteva date asupra cerealelor trebuitoare în lumea întreagă și a părții ce ia țeara noastră în îndestularea Europei cu grâne. Spre acest sfârșit ne folosim de o lucrare făcută decătră guvernul Statelor-Unite ale Americii, întemeiată pe rapoarturile consulilor sei din diferite țări ale lumii. Datele se mărginesc asupra grâului, făinurilor, secărei, și porumbului. Această lucrare a fost înfățișată senatului decătră președintele Statelor-Unite în Aprilie 1885. După acest document s'au importat în 1885 în Europa, câtașimele următoare de grâu și făină de grâu:

|                     |                      |
|---------------------|----------------------|
| în Svedia           | 990.000 busheli *)   |
| Norvegia            | 725.000 "            |
| Germania            | 21,236.000 "         |
| Olanda              | 8,000.000 "          |
| Belgia              | 16,000.000 "         |
| Englita             | 150,000.000 "        |
| Francia             | 120,000.000 "        |
| Spania              | 8,000.000 "          |
| Elveția             | 10,000.000 "         |
| Portugalia          | 6,000.000 "          |
| Italia              | 5,000.000 "          |
| Grecia              | 11,000.000 "         |
| Total pentru Europa | 356,951.000 busheli. |
| S'au mai importat:  |                      |
| în Africa           | 800.000 busheli      |
| Asia                | 1,000.000 busheli    |
| America             | 16,000.000 busheli   |
| Preste tot          | 375,151.000 busheli  |
| (Va urma.)          |                      |

\*) Bushe lul este măsură de capacitate pentru cereale, egală cu 35 litri 23 cu alte vorbe că 2 busheli fac ceva mai mult decât un hectolitru.

**Tergul de rîmători în Steinbruch.** În 7 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară — cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până 45.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

**Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta**

|                                                                                                 |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| dela 7 Aprilie st. n.                                                                           |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —                                                       | 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.75, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 8.80. |
| Sécara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.60 până 6.80.                                              | (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.75 până 6.20; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.40 până 8.80.                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 7.—                                                    |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| <b>Timpul de furnizare.</b>                                                                     |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.44 până 8.45 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.50 până 8.52. | Sécara (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. 5.56 până 5.58                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.60 până 5.62.  
Rapița (August—Septembrie) fl. 10.1/2 până 10.7/8.  
Spirt (brut) 100 L. fl. 24.25 până 24.50.

**Cursul pieței din Sibiu.**

|                            |       |       |            |
|----------------------------|-------|-------|------------|
| din 9 Aprilie st. n. 1886. |       |       |            |
| Hârtie-monetă română       | Cump. | 8.65  | vënd. 8.67 |
| Lire turcesci              | "     | 11.10 | " 11.20    |
| Imperiali                  | "     | 10.10 | " 10.20    |
| Ruble rusesci              | "     | 1.21  | " 1.22     |

**Bursa de Budapesta**

|                                                               |  |  |        |
|---------------------------------------------------------------|--|--|--------|
| din 8 Aprilie st. n. 1886.                                    |  |  |        |
| Renta de aur ung. 6%                                          |  |  | —      |
| " " " 4%                                                      |  |  | 103.85 |
| " " hârtie 5%                                                 |  |  | 95.40  |
| Imprumutul căilor ferate ung.                                 |  |  | 152.25 |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) |  |  | 100.25 |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) |  |  | 127.—  |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) |  |  | 116.25 |
| Bonuri ale ung.                                               |  |  | 104.75 |
| " " " cu cl. de sortare                                       |  |  | 104.75 |
| " " " băntăne-timșene                                         |  |  | 105.—  |
| " " " cu cl. de sortare                                       |  |  | 104.85 |
| " " " transilvane                                             |  |  | 104.75 |
| " " " croato-slavone                                          |  |  | 104.75 |
| Despăgubire pentru dijma ung. de vin                          |  |  | 100.—  |
| Imprumut cu premiu ung.                                       |  |  | 121.25 |
| Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin                     |  |  | 124.—  |
| Renta de hârtie austriacă                                     |  |  | 85.20  |
| " " argint austriacă                                          |  |  | 85.30  |
| " " aur austriacă                                             |  |  | 113.80 |
| Losurile austr. din 1860                                      |  |  | 139.75 |
| Acțiunile băncii austro-ungare                                |  |  | 976.—  |
| " " " de credit ung.                                          |  |  | 298.25 |
| " " " " austr.                                                |  |  | 296.10 |
| Argintul                                                      |  |  | —      |
| Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. "Albina"      |  |  | 101.—  |
| Galbeni împărătesci                                           |  |  | 5.90   |
| Napoleon-d'ori                                                |  |  | 9.98   |
| Mărci 100 imp. germane                                        |  |  | 61.65  |
| Londra 10 Livres sterlingi                                    |  |  | 125.95 |

**Bursa de Viena**

din 8 Aprilie st. n. 1886.

|                                                               |  |  |        |
|---------------------------------------------------------------|--|--|--------|
| Rentă de aur ung. 6%                                          |  |  | —      |
| " " " 4%                                                      |  |  | 104.—  |
| " " hârtie 5%                                                 |  |  | 95.50  |
| Imprumutul căilor ferate ung.                                 |  |  | 152.—  |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) |  |  | 100.25 |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) |  |  | 127.—  |
| Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) |  |  | 116.50 |
| Bonuri rurale ung.                                            |  |  | 105.—  |
| " " " cu cl. de sortare                                       |  |  | 105.—  |
| " " " băntăne-timșene                                         |  |  | 105.—  |
| " " " cu cl. de sortare                                       |  |  | 104.70 |
| " " " transilvane                                             |  |  | 104.70 |
| " " " croato-slavone                                          |  |  | 104.50 |
| Despăgubire pentru dijma ung. de vin                          |  |  | 100.—  |
| Imprumut cu premiu ung.                                       |  |  | 121.50 |
| Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin                     |  |  | 124.10 |
| Rentă de hârtie austriacă                                     |  |  | 85.40  |
| " " argint austriacă                                          |  |  | 85.50  |
| Rentă de aur austriacă                                        |  |  | 114.—  |
| Losuri austr. din 1860                                        |  |  | 139.75 |
| Acțiunile băncii austro-ungare                                |  |  | 878.—  |
| " " " de credit ung.                                          |  |  | 299.—  |
| " " " " austr.                                                |  |  | 296.40 |
| Argintul                                                      |  |  | —      |
| Galbeni împărătesci                                           |  |  | 5.93   |
| Napoleon-d'ori                                                |  |  | 10.—   |
| Mărci 100 imp. germane                                        |  |  | 61.65  |
| Londra 10 Livres sterlingi                                    |  |  | 125.80 |

**Bursa de București.**

Cota oficială dela 7 Aprilie st. n. 1886.

|                               |       |         |              |
|-------------------------------|-------|---------|--------------|
| Renta amort. (5%)             | Cump. | 96.1/4  | vënd. 97.3/4 |
| " Rur. conv. (6%)             | "     | 86.—    | " 86.1/2     |
| Act. de asig. Dacia-Rom.      | "     | 266.—   | " 267.1/2    |
| Banca națională a României    | "     | 1085.—  | " 1183.—     |
| Impr. oraș. București         | "     | 31.—    | " 33.—       |
| Act. de asig. Națională       | "     | —       | " —          |
| Credit mob. rom.              | "     | —       | " —          |
| Scrisuri fonciare urbane (5%) | "     | 82.1/2  | " 83.1/2     |
| Schimb 4 luni                 | "     | —       | " 34.—       |
| Societ. const.                | "     | 187.1/2 | " 230.1/2    |
| Aur                           | "     | 14.—    | " 14.1/2     |

**Piața cerealelor din Portul Brăila.**

Raportor: Nicolai V. Perlea Brăila.

Operațiile efectuate în 23—24 Martie 1886.

| Rendători   | Cumpărători | Hectol.     | Greut. libe | Prețul lei în aur | Observații |
|-------------|-------------|-------------|-------------|-------------------|------------|
| Grossovici  | Bellet      | Grâu        | 2800        | 56 1/2            | Mag.       |
| Vamvuri     | Millas      | "           | 2700        | 58 3/4            | Caic.      |
| Sassu       | L. Mendl    | Porumb roșu | 2600        | 62                | Mag.       |
| G. Mendl    | Roth        | "           | 3800        | 57                | "          |
| Frischman   | Cupa        | "           | 770         | 58 3/4            | "          |
| Cotti       | "           | "           | 930         | 57 3/4            | "          |
| Vrioni      | "           | "           | 780         | 57 3/4            | "          |
| Panaiescu   | "           | "           | 750         | 59                | "          |
| Cotti       | Pauli       | Orđ         | 1400        | 47                | "          |
| Marghiloman | G. Mendl    | "           | 2700        | 47                | "          |
| Suca        | Feitler     | "           | 2400        | 45 1/2            | Caic.      |

# Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a luni în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, povești, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sîrbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vîndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, inveterate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere, inveterată și apreată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufleteșc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru prunci scolare de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pînză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pînză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolare de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneșcu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.